

Ο Ρούντορφ, το κόκκινομύτικο ελιάφι

Κάποιες στην παιχνιδούπολη στο Βόρειο Πόλιο, όπου στο έδαφος της θάλασσας βρίσκεται η πόλη της Αρκτού, ζούσαν οι αρκτικές φάντασματα. Το μεγαλύτερο από όλα τα φάντασματα ήταν ο Ρούντορφ, ο Κόκκινομύτικος ελιάφις.

«Φεγγάρια Ρούντορφ, πόσο θα ήθελες να είσαι σαν τα άλλα ελιάφια, να έχεις όμορφα και υπερόφανα κέρατα. Και να μην έχεις τόσο λαμπερό κόκκινο μύτη», τους έλεγαν τα άλλα ελιάφια και πολλές φορές τον καρόδιευαν.

Αλλιώς πάρι του πείραζαν μέλισσες τους: «Ρούντορφ, κόκκινομύτικο ελιάφι». Τότες δάκρυα κυλούσαν στους Ρούντορφ τη μεγάλη, κόκκινη μύτη. Μερικές φορές μάρτισαν έκαναν κύκλο γύρω από το Ρούντορφ και τους έβαζαν μέλισσες.

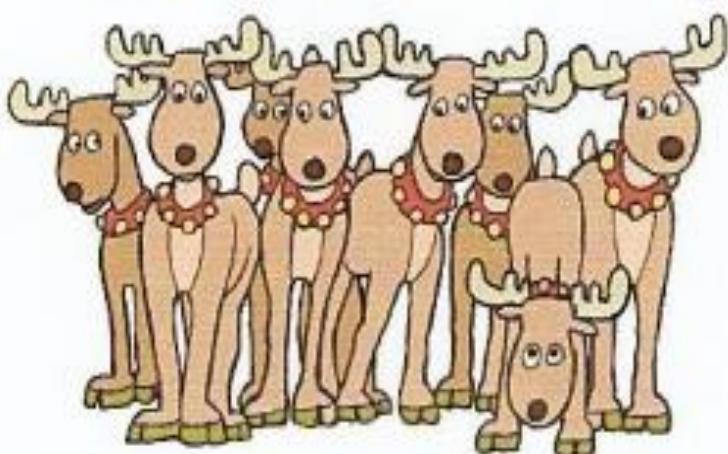
«Κόκκινη μύτη, κόκκινη μύτη, μια αστεία φάνσα,

Μεγάλη σαν μήλο και δυο φορές λαμπερό»

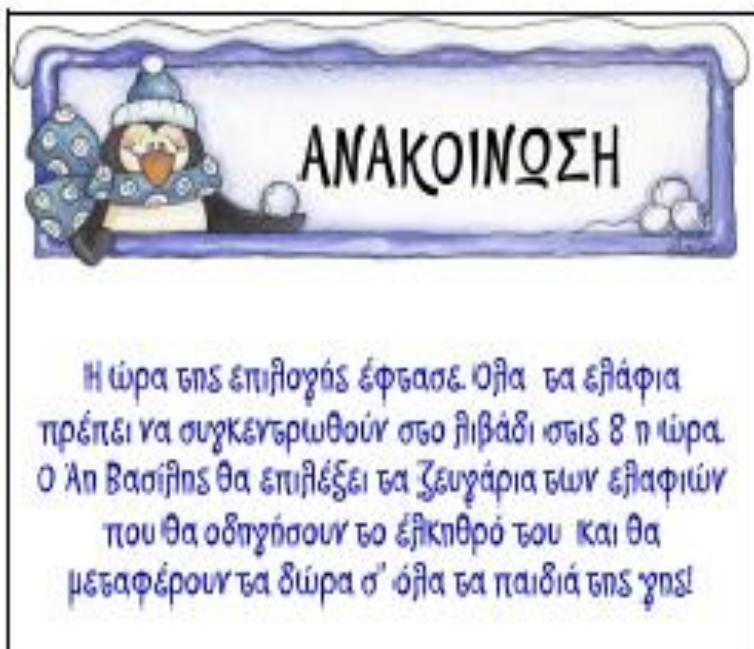
Αλλιώς πάρι του πετούσαν χιονόμπαλιες και τους σκέπαζαν με το μελικό, αφράτο χιόνι.

Οριά τα άλλα ελιάφια έπαιζαν διάφορα παιχνίδια ανάμεσα στα δέντρα ή χριστουγεννιάτικα κάνοντας τούρπες πάνω στο χιόνι και ποτέ δε φώναζαν και το Ρούντορφ να παίξει μαζί τους. Αυτός πάρι καθόταν πίσω από τα ελιάφια και τους παρακολουθούσε.

Ήταν τόσο μόνος! Δε μπορούσε ούτε κρυφεύ να παίξει με τα λαγουδάκια, γιατί ο λαμπερός του μύτη του φανέρωνε.

Πριν από την παραμονή των Χριστουγέννων οι νάνοι, οι βοηθοί του Άπ Βασίλη κάρφωσαν μια πινακίδα στην πόρτα της παιχνιδούπολης. Η πινακίδα δίλεγχε:

Η ώρα της επιμορφώσεως έφεσε. Όητα τα ειδώλια
πρέπει να συγκεντρωθούν στο θίβαδι στις 8 της ώρα.
Ο Άπ Βασίλης θα επιμένει τα ζευγάρια των ειδώλιών
που θα οδηγήσουν το έρικπθρο του. Και θα
μεταφέρουν τα δώρα σ' όητα τα παιδιά της γης!

Τα ειδώλια, όταν διάβασαν τα νέα, χόρευαν από τη χαρά τους, πηδούσαν και
τίναζαν το χιόνι με τα πόδια τους. Κάθε ειδώλιο ευχόταν να είναι ένα από αυτά που
θα επέλεγε ο Άπ Βασίλης, για να σύρει το έρικπθρο του. Αυτό τίνειν η μεγαλύτερη
τιμή που μπορούσε να έχει ένα ειδώλιο. Ο Ρούντορφ όμως αναστέναξε. Ντρεπόταν
τον Άπ Βασίλη, που θα έβιβλε τη μαμπερή κόκκινη μύτη του.

Έτσι, στις οκτώ της ώρα, όταν τα άητα ειδώλια άρχισαν να πηγαίνουν στο
θίβαδι, αυτός πήγε και κρύφτηκε μέσα σε ένα μπασούριο παιχνιδιών που είχαν
κατασκευάσει οι νάνοι, οι βοηθοί του Άπ Βασίλη. Έτσι κανένας δε θα μπορούσε να
τον βρει εκεί μέσα.

Στο θίβαδι μαζεύεταικαν όητα τα ειδώλια της παιχνιδούπολης εκτός από το
Ρούντορφ. Στάθηκαν σε μια γραμμή και ο Άπ Βασίλης θα έκανε την επιμορφή του. Ο
Άπ Βασίλης θα επέλεγε τα υρπυχορότερα, τα δυνατότερα και τα καλύτερα ειδώλια.

«Νομίζω πώς ο Νεάσερ θα είναι καλό, είναι το μεγαλύτερο ειλάφι», είπε ο Άη Βασίλης.

«Νεάσερ» δύραψε ο νάρος, ο βοηθός του Άη Βασίλη, στο μεγάλο βιβλίο.

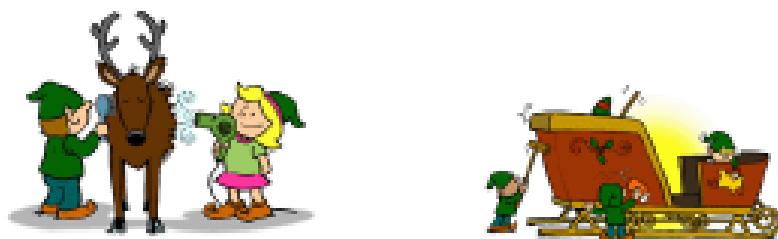
«Ο Μπίρης είναι το δυνατότερο ειλάφι», είπε ο Άη Βασίλης δραστώντας τα γένια του.

«Μπίρης» δύραψε ο νάρος.

«Ω! Ω!» συνέχισε ο Άη Βασίλης «εδώ είναι ο Πίρης και ο Βίξερ. Αυτά κάγουν τα απαλότερα πτυχήματα πάνω απ' τα σκεπές των σπιτιών. Ο Κόμης είναι το σεαθερότερο και ο Κούπης είναι το υρπυγορότερο. Τα διαβέβαια!» είπε ο Άη Βασίλης.

«Τέλιος, επιμένει το Ρούντη και το φούγκη, που είναι τα καλύτερα για να επιστρέψουν πάνω απ' τα κορφές των δέντρων και τα καλύβια του ηλεκτρικού».

Τα ειλάφια που επιμένουν πάντα τόσο χαρούμενα, έστριψαν τα μύες τους, χοροποδούσαν και έσυγκριζαν τα κέρατά τους. Στα ειλάφια που δεν επιμένουν πάντας κάτι αλλιό να κάγουν, όπως να δοκιμάσουν τα παιχνίδια ή να περιποιηθούν τα μικρά χριστουγεννιάτικα γατάκια. Το μόνο ειλάφι που έφευγε λιγότερο να προσφέρει τίποτε στο μεγάλο αυτό γιορτάνιο το Ρούντοριφ. Ήθελε πολύ να βοηθήσει, αλλά ήξερε πώς θα γελούσαν μαζί του. Κι έτσι έμενε κρυμμένος στο μπαουλό των παιχνιδιών.

Επειδήστις, έφευγε ο παραμονή των Χριστουγέννων! Ο Άη Βασίλης με τους βοηθούς του, τους νάρους, πάντα πολύ απασχολημένους φορεώντας το ξικτόθρο. Ο Ρούντοριφ δεν άγνωσκε αλλιό μέσα στο μπαουλό. «Δε με νοιάζει, ας γελάσουν μαζί μου» σκέφτηκε. «Θέλω κι εγώ να βοηθήσω». Έτσι πετάχτηκε έξω από το μπαουλό. «Το βρόκα! Θα κουβαλάω έναν κουβά με δροσερό γερό στα ειλάφια της ομάδας που θα σύρουν το ξικτόθρο. Οπωσδήποτε θα διψάσουν στο μακρινό τους ταξίδι» είπε.

Η νύχτα πάντα πολύ παγερή και δρομερή ομήρη σκέπαζε όλη τη γη. Η ομάδα των ειλαφιών προσπαθούσε να εποιηθεί, να δέσει τα κουδουνάκια το ένα του αλλιού και να ζέψουν το ξικτόθρο. Ο Άη Βασίλης με τους βοηθούς του φόρεωντες τα πακέτα και επίμονα αναζητούσε τον κατάλληλο με τα ονόματα των παιδιών στα οποία θα άφηνε τα δώρα.

«Δε μπορώ να βρω τον Κατάλιπο με τα ονόματα μέσα σ' αυτή την ομίχλη» φώναξε εκνευρισμένος. Αυτήν ακριβώς τη στιγμή ένα λαμπτερό φως φώτισε πάνω στο χιόνι. «Επιτέλους, να έρα φανάρι που θα με φωτίσει να βρω τον Κατάλιπο. Να τον! Τον βρόκα κιόλας. Α, πρέπει να πάρω αυτό το φανάρι μαζί μου. Θα μου χρειαστεί στο ταξίδι μου. Ποιος έφερε αυτό το υπέροχο φανάρι; Τώρα θα μπορώ να βλέπω τελείως» είπε ευχαριστημένος ο Άπ Βασίλης.

«Δεν είναι φανάρι» είπε ο Ρούντορφ δρέμοντας από σγιωνία. «Το φως έρχεται από μένα..από τη μύτη μου».

«Ρούντορφ, Κοκκινομύτικο ελιάφι!» είπε ο Άπ Βασίλης, σίγουρα είμαι πολύ τυχερός που σε βρόκα. Το φως σου θα οδηγήσει το άρμα μου απόψε. Σε διορίζω αρκηγό της ομάδας. Είσαι το Καλύτερο ελιάφι σ' όλη τη γη».

Ο Ρούντορφ στίκωσε το κεφάλι του ψηλά και ορθώθηκε υπερόφανος μπροστά στην ομάδα. Όητα τα άριτα ελιάφια υποκλίθηκαν μπροστά του. Ο Νέασερ και ο Μπίρος βοήθησαν το Ρούντορφ να εποιηστεί.

Ενσι, ξεκίνησαν χια το μεράκι ταξίδι. Περνούσαν από πόλη σε πόλη, ανάμεσα στα σύννεφα, πάνω στα σπίτια. Το φως του Ρούντορφ τους έδειχνε το δρόμο. Ο Άπ Βασίλης και οι βοηθοί του, οι νάγοι πετούσαν σ' αυτή την ομιχλώδη χριστουγεννιάτικη νύχτα. Οδηγός σε όρη την πομπή ήταν ο Ρούντορφ, το Κοκκινομύτικο ελιάφι.

Ενσι, όταν βλέπετε ένα ακνό φως στον ουρανό τη νύχτα των Χριστουγέννων, να είστε σίγουροι ότι αυτό είναι ο Ρούντορφ, το Κοκκινομύτικο ελιάφι.

Barbara Shook-Hajes
(μετάφραση: Αγγελική Νάρκου)

